

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoPr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115211050
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115211050.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu J. T. Y., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. W. Š. XX, XXX XX R., zastúpeného advokátom JUDr. Vitalijom Frankom, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov proti žalovanému Obec Varhaňovce, so sídlom 082 05 Varhaňovce 56, zastúpenému advokátom Mgr. Slavomírom Ilavským, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy a náhradu mzdy, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Cpr/10/2015-396 zo dňa 21.06.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 19Cpr/10/2015-430 zo dňa 17.01.2019

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanej strane vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu podanou 30.04.2015 domáhal toho, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 1.4.2015 je neplatné a pracovný pomer trvá aj naďalej a žalovaný je povinný mu nahradiť ušlú mzdu, ako aj určenia, že odvolanie z funkcie riaditeľa Základnej školy vo T. 20 je neplatné a funkciu riaditeľa základnej školy vykonáva aj naďalej. Žalobca návrh odôvodnil tým, že „žalovaná uzatvorila s ním pracovný pomer dňa 25.10.2010 s nástupom do zamestnania 26.10.2010 pre výkon práce učiteľ základnej školy T.. Dňa 1.7.2011 bol menovaný starostom obce T. ako zriaďovateľom ZŠ za riaditeľa Základnej školy T. 20. V základnej škole pracoval do 1.4.2015 ako riaditeľ školy s tým, že bol riadne vyučujúcim učiteľom s aprobáciou 1-4. Dňa 1.4.2015 starostka Obecného úradu T. ako predstaviteľ zamestnávateľa žalobcu doručila mu domov (v tom čase na PN) do vlastných rúk ukončenie pracovného pomeru okamžite v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce ako aj odvolanie z funkcie riaditeľa Základnej školy T.. Ani jeden z uvedených dôvodov nemôže považovať za dôvody, ktoré by zakladali možnosť takto ukončiť pracovný pomer. Uvedené dôvody zo strany zamestnávateľa sú nepravdivé a podľa všetkého sa zakladajú len na vynútenej domnienke starostky.

Uvedené boli tieto dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru:

1. Tolerovanie fajčenia a neprijatie opatrení na zamedzenie fajčenia na pracovisku, - dôvod nepravdivý
2. V odpoľudňajšom čase často skončilo vyučovanie predčasne, žiaci odchádzali zo škôl skôr atď. - dôvod nepravdivý

3. Dňa 10.10.2014 ako riaditeľ svojvoľne udelil žiakom tzv. riaditeľské voľno, čím žiakom z dôvodu účasti na súkromnej oslave bolo znemožnené vyučovanie, atď. - dôvod nepravdivý, vymyslený

4. Dlhodobo v pondelky počas minulého školského roka ako riaditeľ určil za seba učiť asistentku učiteľa Q. R. a nebol ste na pracovisku, teda nevykonával ste prácu, porušenie v zmysle § 47 ods. 1 písm. b) ZP atď.- nepravdivé

5. Na obdobie od 2.9.2013 do 30.6.2014 bola uzavretá pracovná zmluva zo dňa 30.8.2013 s G. T. na pozíciu pedagogický asistent, s plným (100 %) pracovným úväzkom, miesto výkonu práce ZŠ T., atď. - nepravdivé, vymyslené

X. G. Y. vykonával prácu kurič, iba v zimnom období v zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.6.2011 bolo uvedené jeho pracovné zaradenie: školník - kurič, atď. - dôvod nepravdivý

7. Učitelia nemohli plniť článok 4 ods. 7 metodického pokynu č. 22/2011 a hodnotenie žiakov ZŠ, nakoľko neexistovali stupne celkovej klasifikácie alebo slovného hodnotenie jednotlivých predmetov, atď. - dôvod vymyslený

8. Počas školského výletu do R. počas vyučovania dňa 23.10.2014 ostali na škole iba 4 učitelia, teda bolo riaditeľom narušená riadna výučba nedostatkom počtu vyučujúcich a žiaci a preto celý deň učiť nemohli zavinením riaditeľa, atď. (viď OSPP) - vymyslený

Dôvody odvolania z funkcie riaditeľa ZŠ T.:

1. Tolerovanie fajčenia a neprijatie opatrení na zamedzenie fajčenia na pracovisku - dôvod nepravdivý

2. V odpoľudňajšom čase sa často skončilo vyučovanie predčasne, žiaci odchádzali zo škôl skôr atď. - dôvod nepravdivý

3. Neuskutočnilo sa na začiatku školského roka stretnutie s rodičmi ako predtým, riaditeľ vyslovil, že nie je jeho povinnosť zvolávať organizačno - informačné stretnutia, čo sa negatívne prejavuje v zhoršení komunikácie medzi školou a jednotlivými rodičmi žiakov - nepravdivý

4. Dňa 10.10.2014 ako riaditeľ svojvoľne udelil žiakom tzv. riaditeľské voľno, čím žiakom z dôvodu účasti na súkromnej oslave bolo znemožnené vyučovanie - dôvod nepravdivý, vymyslený

5. Dlhodobo v pondelky počas minulého školského roka poveril ako riaditeľ za seba učiť asistentku učiteľa Q. R. a sám nebol na pracovisku, atď. dôvod vymyslený, nepravdivý

6. Ignorácia mimoškolskej činnosti zo strany riaditeľa sa prejavovala jej neorganizovaním atď. - vymyslené

7. Rozvojové projekty neexistujú, koncepcia aktivít školy je nerealizovateľná, riaditeľ nepožiadala starostu o zabezpečenie asistentov učiteľa na tento školský rok - dôvod nepravdivý, vymyslený

8. Na obdobie od 2.9.2013 do 30.6.2014 bola uzavretá pracovná zmluva zo dňa 30.8.2013 s G. T. na pozíciu pedagogický asistent, s plným (100 %) pracovným úväzkom, miesto výkonu práce ZŠ T., atď. - dôvod nepravdivý, vymyslený

X. G. Y. vykonával prácu kurič, iba v zimnom období v zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.6.2011 bolo uvedené jeho pracovné zaradenie: školník - kurič, - dôvod nepravdivý, vymyslený

10. Riaditeľ nikdy nemal vypracovaný plán práce školy a nerobil žiadnu kontrolnú činnosť, - dôvod nepravdivý, vymyslený

11. Učitelia nemohli plniť článok 4 ods. 7 metodického pokynu č. 22/2011 a hodnotenie žiakov ZŠ, nakoľko neexistovali stupne celkovej klasifikácie alebo slovného hodnotenie jednotlivých predmetov, - dôvod nepravdivý, vymyslený

12. Riaditeľ svojvoľne, bez odsúhlasenia, nehľadiac na názory rodičov, zmenil výučbu náboženstva na etiku, s cieľom znemožniť vyučovanie náboženstva kňazom, čím privodil diskrimináciu niektorých žiakov, ale aj ich rodičov s ich požiadavkami na výučbu náboženstva, nie etiky - dôvod vymyslený

13. Počas školského výletu do R. počas vyučovania dňa 23.10.2014 ostali na škole iba 4 učitelia, teda bola riaditeľom narušená riadna výučba nedostatkom počtu vyučujúcich a žiaci a preto celý deň učiť nemohli zavinením riaditeľa, dôvod vymyslený, nepravdivý

„Výsledok pôsobenia riaditeľa okrem iných negatív priniesol aj presun viacerých žiakov z tejto školy, ktorých rodičia reagujú na neúnosnú situáciu v škole, prihlásili na Základnú školu do T. U.“. - dôvod vymyslený“.

Súd uviedol že medzitýmny rozsudok z 25.09.2017 č.k. 19Cpr/10/2017-339 ktorým rozhodol, bol uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoPr/2/2018-380 z 10.05.2018 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu procesného pochybenia.

2. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania súd prvej inštancie zistil, že dňa 25.10.2010 uzavrel žalobca so žalovaným pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalobca nastúpil do zamestnania dňom 26.10.2010 ako učiteľ Základnej školy vo T.. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 30.6.2011 so skúšobnou dobou 3 mesiace.

Dňa 11.4.2011 došlo k uzavretiu Dohody o zmene pracovných podmienok medzi stranami sporu, na základe ktorej sa zmenil dohodnutý obsah pracovnej zmluvy od 1.5.2011 s tým, že pracovný pomer sa mení na dobu neurčitú.

Dňa 30.6.2011 uzavreli účastníci Dohodu o zmene pracovných podmienok s tým, že sa mení dohodnutý obsah pracovnej zmluvy v znení zmeny zo 11.4.2011 od 1.7.2011 tak, že druhom práce bude: riaditeľ ZŠ. Menovacím dekrétom žalovanej č.j. XXX/XXXX bol žalobca vymenovaný za riaditeľa základnej školy T. 20 s nástupom od 1.7.2011 do skončenia funkčného obdobia.

3. Podľa Správy o výsledkoch inšpekčnej činnosti Štátnej školskej inšpekcie Školské inšpekčné centrum Prešov zo dňa 8.10.2012 číslo: XXXXX/XXXX-XXXX bola v súlade s poverením na informatívnu inšpekciu č. XXXXX/XXXX-XXXX zo dňa 5.10.2012 vykonaná kontrola zabezpečenia vyučovania náboženskej výchovy v Základnej škole T. 20, pričom bolo zistené, že v tejto vidieckej neploorganizovanej základnej škole s vyučovacím jazykom slovenským, ktorú navštevovalo 125 žiakov primárneho vzdelávania, všetci žiaci sa vyučovali ako povinne voliteľný predmet etickú výchovu. Kontrolou dokumentácie školy bolo zistené, že v školskom roku 2011/2012 riaditeľ školy nezisťoval prostredníctvom písomného oznámenia zákonných zástupcov žiakov záujem o vyučovanie povinne voliteľného predmetu náboženská výchova alebo etická výchova na nasledujúci školský rok. Zavedením povinne voliteľného predmetu etická výchova pre všetkých žiakov školy do učebného plánu Školského vzdelávacieho programu bez predbežného zisťovania záujmu zákonných zástupcov žiakov škola a riaditeľ školy nekonali v súlade s Pedagogicko-organizačnými pokynmi na školský rok 2011/2012. Bolo uložené opatrenie, na základe písomného oznámenia zákonných zástupcov žiakov, zistiť záujem o vyučovanie povinne voliteľného predmetu náboženská výchova alebo etická výchova a organizačne zabezpečiť vyučovanie týchto predmetov a predložiť správu o splnení do 9.11.2012.

Listom zo dňa 26.11.2012 následne požiadala žalovaná obec Gréckokatolícke arcibiskupstvo Prešov o poverenie zamestnanca s odbornou a pedagogickou spôsobilosťou na vyučovanie gréckokatolíckeho náboženstva, o ktoré požiadali rodičia pre 13 žiakov s tým, že starosta obce nesúhlasí s vyučovaním správcom farnosti J. N. U., ktorý podľa jeho pohľadu nespĺňa ľudské a morálne kritéria na vyučovanie náboženstva a je v súdnom spore s obcou.

Dohodou o zmene pracovných podmienok zo dňa 1.6.2011 žalovaná obec zmenila Ondrejovi Y. pracovné podmienky s tým, že dohodnutý obsah pracovnej zmluvy sa mení od 1.6.2011 na dobu neurčitú, druh práce školník, kurič.

Listom zo dňa 31.12.2012 žalovaná obec oznámila K. Y.ovi výšku a zloženie funkčného platu pod č. 611/2013 s tým, že od 1.1.2013 mu priznáva funkčný plat vo výške 404 eur a listom zo dňa 31.12.2013 mu oznámila pod č. 142/2014 s účinnosťou od 1.1.2014 funkčný plat vo výške 420 eur. Dňa 30.8.2013 uzavrela žalovaná obec s G. T. pracovnú zmluvu dňom 2.9.2013 na dobu určitú do 30.6.2014 na prácu pedagogického asistenta s tým, že miesto výkonu práce je ZŠ T..

Listom zo dňa 30.8.2013 oznámila žalovaná obec G. T. výšku a zloženie funkčného platu č. XXXX/XXXX s účinnosťou od 2.9.2013 vo výške 528 eur. Listom zo dňa 31.12.2013 bola žalovanou obcou pani G. T. oznámená výška a zloženie funkčného platu č. 134/2014 vo výške 557 eur. Podľa rozhodnutia Základnej školy T. zo dňa 30.6.2014, riaditeľ školy T. Y. vo veci ukončenia adaptačného vzdelávania začínajúceho odborného zamestnanca G. T. rozhodol o tom, že ukončila adaptačné vzdelávanie úspešne. Nedatovaným listom Základná škola T. predložila návrh na mimoriadne odmeny žalovanej obci s tým, aby boli pridelené odmeny J. U. vo výške 435 eur, Q. R. vo výške 435 eur, Z. M. vo výške 482 eur a G. T. vo výške 528 eur.

Podľa listu odmeny boli vtedajším starostom obce A. T. schválené. Dňa 15.11.2014 sa uskutočnili komunálne voľby v obci T., kde za starostku obce bola zvolená Z. W. R.. Dňa 5.1.2015 podal rodič H. Y. sťažnosť na riaditeľa školy a zo zápisnice o prešetrení sťažnosti zo dňa 13.1.2015, táto smerovala k neplneniu povinností riaditeľa základnej školy.

Listom zo dňa 20.01.2014 nazvaným Upozornenie na porušovanie pracovnej disciplíny s upozornením na možnosť ukončenia pracovného pomeru z dôvodov uvedených v zápisnici o prešetrení sťažnosti zo dňa 13.01.2015 bol žalobca vyzvaný na odstránenie nedostatkov do 30 dní s upozornením, že počas nasledujúcich šiestich mesiacov pri opakovanom, a to aj menej závažnom porušení pracovnej disciplíny, s ním môže zamestnávateľ - žalovaná obec skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce.

Podľa zápisnice zo Zasadnutia rady školy pri Základnej škole T. zo dňa 20.03.2015 bol predložený návrh na odvolanie riaditeľa školy.

Uznesením zo zasadnutia Rady školy konaného dňa 20.03.2015 Rada školy schválila návrh na odvolanie riaditeľa Základnej školy vo T. a to v zmysle § 24 ods. 5 písm. c/ zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov tajným hlasovaním rozhodla predložiť návrh na odvolanie riaditeľa Základnej školy J. T.a Semanca z funkcie

riaditeľa Základnej školy T.. Rada školy listom zo dňa 23.3.2015 podala na Obecnom úrade T. návrh na odvolanie riaditeľa školy. Podľa zápisnice zo Zasadnutia rady školy zo dňa 26.3.2015 bola na zastupovanie riaditeľa školy navrhnutá pedagogická pracovníčka J.. J. A. do vymenovania nového riaditeľa školy. Starosta obce oznámil aj rade školy nové závažné skutočnosti týkajúce sa žalobcu a to, že bolo zistené, že od 2.9.2013 do 30.6.2014 prijal do pracovného pomeru pani G. T. na pozíciu pedagogickej asistentky, avšak túto funkciu nevykonávala, dokonca jej za navrhnutú prácu navrhol odmeny a vydali aj rozhodnutie o úspešnom ukončení adaptačného vzdelania. Ďalej si ako riaditeľ školy vykazoval finančnú odmenu za vedenie futbalového krúžku a na základe dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 1.6.2011 zmenil obsah pracovnej zmluvy školník - kurič zamestnancovi G. Y., pričom túto prácu nevykonával, ale vykonával ju len v čase zimného obdobia. Ďalšími nedostatkami boli chýbajúca písomná dokumentácia - plán práce školy, nedostatok hodnotiacich porád, pričom hodnotenie žiakov za prvý štvrťrok roku 2015 nebolo. Podvod pri zmene náboženstva na etiku a nezabezpečenie vyučovania počas výletu do Poľska. V tajnom hlasovaní odvolania riaditeľa školy hlasovali všetci za odvolanie.

Listom zo 31.03.2015 žalovaná obec odvolala žalobcu z funkcie riaditeľa školy ku dňu 01.04.2015 z dôvodov ktoré uviedol žalobca v žalobe a listom zo dňa 01.04.2015 žalovaná vôbec so žalobcom okamžite skončila pracovný pomer podľa § 38 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodov ktoré uviedol žalobca v žalobe. Dňa 7.6.2017 podala Okresná prokuratúra na Okresný súd Prešov obžalobu vo veci obvinených J.. T.a Y., nar. X.X.XXXX a G. T., nar. XX.X.XXXX, ktorá sa na Okresnom súde Prešov vedie pod sp.zn. 4T/63/2017 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku s tým, že žalobca v období mesiacov september 2013 až jún 2014 si ako riaditeľ Základnej školy v obci T. v zmysle zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov, nechal vyplácať príspevok za uvádzacieho učiteľa mesačne vo výške 32,50 eura a od januára 2014 vo výške 34,50 eura, o ktorý požiadal obec T. ako zriaďovateľa školy v súvislosti s adaptačným vzdelávaním začínajúceho odborného zamestnanca G. T., nar. 8.2.1967, ktoré malo prebiehať na Základnej škole vo T., pričom následne dňa 30.6.2014 ako riaditeľ Základnej školy vo T. vydal G. T. podľa § 5 ods. 15 zák. č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 36 ods. 6 zákona č. 317/2009 Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podľa § 32 a 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodnutie o úspešnom ukončení adaptačného vzdelávania, napriek tomu, že G. T. adaptačné vzdelávanie na Základnej škole T. riadne neabsolvovala, podmienky na vydanie rozhodnutia o ukončení adaptačného vzdelávania nespĺnila a ani obvinený J.. T. Y. žiadne úlohy uvádzacieho učiteľa v tomto období neplnil, čím tak obvinený konal v rozpore so zákonom č. 317/2009 Z.z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a tiež so zákonom č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov, čím si takýmto konaním zadovážil neoprávnený prospech vo výške 406 eur a spôsobil tak obci T. škodu vo výške 406 eur; V období od decembra 2011 do decembra 2014 ako riaditeľ Základnej školy vo T. postupne predkladal na Spoločný obecný úrad v Prešove písomné doklady o tom, že vedie futbalový úrok na Základnej škole vo T., a to za obdobie 10/2011-06/2012, 11/2012-06/2013, 11/2013-12/2013, 02/2014-06/2014 a 1/2014-12/2014, za čo si uplatňoval finančnú odmenu, pričom následne na základe takto predložených dokladov mu bola spolu so mzdou mesačne vyplácaná aj odmena za vedenie futbalového krúžku napriek tomu, že žiadny krúžok v skutočnosti na Základnej škole vo T. nevedol, čím tak uviedol príslušnú pracovníčku na Spoločnom obecnom úrade v Prešove do omylu a obci T. tým spôsobil škodu vo výške 1.156,90 eura. Podľa obžaloby obvinený G. T. v období od 2.9.2013 do 30.6.2014 ako starosta obce T. v rozpore so zákonom č. 138/1991 Zb. o majetku obci v znení neskorších predpisov nezabezpečil hospodárnosť, efektívnosť, a účelnosť pri hospodárení s verejnými prostriedkami obce T. a to tým, že ako štatutárny zástupca obce T. uzavrel dňa 30.8.2013 pracovnú zmluvu so svojou manželkou G. T., nar. X.X.XXXX na pracovnú pozíciu na Základnej škole T. na dobu určitú od 2.9.2013 do 30.6.2014 s miestom výkonu práce pedagogickej asistentka na tejto základnej škole s funkčným mesačným platom v období od 2.9.2013 do 31.12.2013 vo výške 528 eur a s funkčným mesačným platom v období od 1.1.2014 do 30.6.2014 vo výške 557 eur, kde jej okrem tohto mesačného platu schválil na návrh riaditeľa Základnej školy T. odmeny za toto obdobie spolu vo výške 1.206 eur napriek tomu, že G. T. práce pedagogickej asistentky na Základnej škole T. nevykonávala, čím takýmto konaním spôsobil obci T. škodu spolu vo výške 6.660 eur a zároveň zadovážil G. T. neoprávnený finančný prospech vo výške 5.023,39 eura. Vo veci doteraz právoplatne rozhodnuté nebolo.

Žalobca vo výsluchu pred súdom uviedol, že dôvody pre jeho odvolanie z funkcie riaditeľa školy a pre okamžité skončenie pracovného pomeru danými neboli. V škole sa nefajčilo, keď fajčili, tak iba pracovníci, ktorí tam vykonávali nejaké stavebné práce. Poprel, že by on počas pracovnej doby fajčil. Poprel predčasné ukončovanie odpoľudňajšieho vyučovania. Nie je pravdou že by za seba nechal učiť asistentku učiteľa Q. R.. Nanajvýš poveril asistentku R. na pár minút aby zostala s deťmi, nie je pravdou že by učila za neho a nechodil do práce. Čo sa týka pracovnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená s G. T., on túto zmluvu s ňou neuzatváral. Zmluvu s ňou uzatvoril predchádzajúci starosta žalovanej obce. Takisto starosta obce uzatvoril zmluvu s G. Y. om z dôvodu, že učitelia nemohli plniť metodický pokyn na hodnotenie žiakov. Uviedol, že každý učiteľ a učiteľka pozná stupeň hodnotenia a stupeň kvalifikácie. Nie je jeho povinnosťou zvolávať stretnutia s rodičmi na začiatku školského roka, sú to učitelia, ktorí majú organizovať triedne aktivity. Poprel ignorovanie mimoškolskej činnosti z jeho strany. Osobne bol s deťmi na futbale v T., na prednese poézie aj prózy. K tvrdeniu o fiktívnom pracovnom pomere G. T. uviedol že táto chodila do terénu, sedela na obecnom úrade pretože v škole priestory nemala. Ako asistentka bola pridelená jemu ako učiteľovi. Zadával jej úlohy, aby kontaktovala rodičov, aby chodili žiaci do školy. K rozhodnutiu o ukončení adaptačného štúdia G. T. uviedol, že pochybil že takéto rozhodnutie dal, nebolo to správne. Absolvovala s ním pohovor a na základe toho jej rozhodnutie dal.

Z dôkazov vykonaných v priebehu celého konania mal súd prvej inštancie za to, že boli dané dôvody, pre ktoré bol dôvod pre realizáciu úkonu zo strany žalovaného voči žalobcovi, ktoré žalobca žalobou napadol. Za závažný dôvod porušenia pracovnej disciplíny považoval súd prvej inštancie to, že za žalobcu učila asistentka Q. R.. Za najzávažnejší dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru považoval súd fiktívny pracovný pomer G. T. ako pedagogickej asistentky učiteľa pretože túto funkciu nevykonávala, ale bola jej poskytovaná odmena ako by funkciu vykonávala. Súd prvej inštancie poukázal v tejto súvislosti na dôvody obžaloby. Žalovaný si v období mesiacov september 2013 až jún 2014 ako riaditeľ školy nechal vyplácať príspevok za uvádzacieho učiteľa mesačne vo výške 32,50 eura a od januára 2014 vo výške 34,50 eura o ktorý požiadal obec T. v súvislosti s adaptačným vzdelávaním začínajúceho odborného zamestnanca G. T., čím si zadovážil neoprávnený prospech vo výške 406,- eur a obci T. spôsobil škodu vo výške 406,- eur. G. T. vydal tiež rozhodnutie o úspešnom ukončení adaptačného vzdelávania napriek tomu, že táto toto vzdelávanie na Základnej škole T. riadne neabsolvovala, podmienky na vydanie rozhodnutie nesplnila a neplnila ani žiadne úlohy uvádzacieho učiteľa, čím konal žalovaný v rozpore so zákonom č. 317/2009 Z.z. a č. 553/2003 Z.z. Súd prvej inštancie uviedol, že čo sa týka odvolania z funkcie riaditeľa školy, v tejto časti žaloba podľa neho nemala skutkové a právne opodstatnenie. V súvislosti s odvolaním z funkcie riaditeľa školy posudzoval iba to, či v právnom úkone odvolania z funkcie riaditeľa školy neboli porušené všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré upravujú odvolanie riaditeľa školy z funkcie, či bol tento úkon určitý a zrozumiteľný. Takéto skutočnosti namietané neboli, ani ich nezistil. Preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie § 1 ods. 1, 2, 4 zákona č. 552/2003 Z.z., na ustanovenia Zákonníka práce - § 42 ods. 2, § 61 ods. 1, 2, § 68, na ustanovenia zákona č. 596/2003 Z.z. - § 3, § 5, § 24.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 CSP v spojení s § 262 CSP.

4. Uznesením č.k. 19Cpr/10/2015-430 zo dňa 17.01.2019 súd prvej inštancie opravil rozsudok vo výroku I. a II. tak že správne má zniet: „ I. žalobu v celom rozsahu zamietam, II. Priznáva žalovanej strane vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením“.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca citujúc body 46, 51, 60, 61, 62, 63, 65, 68, 72, 73, 74 rozsudku súdu prvej inštancie. Namietal že odvolací súd v zrušujúcom uznesení nariadil, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal s vadami. Podľa žalobcu sa však súd prvej inštancie vysporiadal len s tou vadou, že umožnil sporovým stranám záverečné prednesy. Podľa žalobcu je smutné, že sudca s dlhoročnou praxou neovláda základné primitívne zásady procesného konania. Podľa žalobcu mal z pozície súdu opätovne predvolať bývalého starostu T. a opätovne vypočuť žalobcu, aby zistil či obaja mali nejaký spoločný záujem a cieľ a ak mali, tak aký a či tým cieľom a záujmom bol zisk, ako a kde si ho mali rozdeliť a či vôbec nejaký zisk vznikol. Namietal, že súd prvej inštancie v rozsudku cituje aj judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorá bola zverejnená na webovej stránke www.epravo.cz. Táto judikatúra bola podkladom ako zdroj pre rozhodnutie vo veci samej, avšak rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky ani Ústavného súdu Českej republiky nemožno zahrnúť do pojmu ustálená rozhodovacia prax. V prípade že súd použije a aplikuje do svojho rozhodnutia stanoviská iných súdov iných štátov, tento rozsudok nespĺňa zákonné podmienky byť zákonným rozhodnutím na území Slovenskej republiky.

V danom prípade sa tak stalo. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie v prvom, odvolacím súdom zrušenom rozsudku, vyhodnotil skutkový stav tak, že žalovaný nespĺnil podmienky ustanovené v § 68 ods. 2 Zákonníka práce, ale v rozsudku z 21.06.2018 vyhodnotil ten istý skutkový stav inak. Zo súdnej praxe súdov Slovenskej republiky pritom vyplýva, že za závažné porušenia pracovnej disciplíny sú považované iné porušenia pracovnej disciplíny, ktorých sa však žalobca nedopustil. Podľa žalobcu nikdy žiaden súd nepreukázal, aby žalobca ako riaditeľ školy závažným spôsobom zlyhal. Nikdy žalobca neprijal do žiadneho teda ani do fiktívneho pracovného pomeru pani G. T.vú. Žalobca bol riaditeľom školy bez právnej subjektivity a teda nemal žiadnu právomoc prijímať či prepúšťať pedagogických či nepedagogických zamestnancov školy. Skutočnosti súdom uvádzané sú nepravdivé, vymyslené a nezákonným spôsobom použité na vydanie napadnutého rozsudku. Rozsudok je arbitrárny založený len na domnienkach súdu prvej inštancie. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol že rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje potvrdiť. Podľa neho žalobca v snahe kamuflovať svoju výraznú argumentačnú nespôsobilosť citoval body rozsudku a body uznesenia krajského súdu, len aby bol nejaký text v odvolaní zaplnený. Obsahom je odvolanie v subnormnej kvalitatívnej úrovni. Neobvyklá hrubá písomná urážka sudkyne preukazuje bezmocnosť, pomstivosť a dekadenciu „argumentácie“ odvolateľa. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa dôsledne a precízne vysporiadal so všetkými zásadnými skutočnosťami, vyhodnotil všetky súvislosti až nad obvyklý rámec odôvodnenia, opierajúc sa o listinné dôkazy a početné výpovede svedkov, ktoré z 90 % na cca 95 % žalobcu usvedčili, že participoval na fiktívnom pracovnom pomere G. T.. Žalobca závažným spôsobom porušoval opakovane až plánovito povinnosti riadiaceho zamestnanca, degradoval učebný proces na úkor žiakov aj pedagógov. Alkohol počas vyučovania bola bežná vec, podnecoval jeho konzumácie, konal proti záujmom zamestnávateľa pod ochranou bývalého starostu. Bezuzdný rozvrat vyučovacieho procesu zavinením žalobcu bol dostatočne preukázaný svedeckými výpoveďami. Totožné dôvody - fiktívny pracovný pomer G. T. a rozhodnutie o adaptačnom vzdelávaní pre svoju protiprávnosť boli prokuratúrou kvalifikované ako trestné činy a tie isté dôvody boli použité na okamžité skončenie pracovného pomeru. Konanie žalobcu bolo závažné, kvalifikované ako viacnásobná trestná činnosť.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 11.3.2019 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

9. Odvolacia argumentácia žalobcu, vychádzajúca z jej obsahu, bola konštruovaná ako sumár tvrdení o procesných pochybeniach súdu prvej inštancie, ktoré mali spočívať predovšetkým v tom, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku rozhodol diametrálne odlišne oproti prvému rozsudku, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, citoval judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorú však nemožno zahrnúť do pojmu ustálená rozhodovacia prax, nezopakoval výsluch žalobcu a G.a T., dôvody pre ktoré žalobu zamietol sú vymyslené, použité nezákonným spôsobom.

10. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal zrozumiteľné, dostatočne konkrétne formulované vysvetlenie

dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel, v zjavnom záujme vyvarovať sa takých pochybení, ktoré by mohli viesť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, na čo bol upozornený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP) a preto k len všeobecne formulovaným odvolacím dôvodom žalobcu dodáva:

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonom zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov (ÚS SR IV.ÚS252/04, I.ÚS 50/04, I.ÚS 97/97, II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03).

13. Prvý rozsudok súdu prvej inštancie, rozsudok z 25.09.2017, bol zrušený uznesením Krajského súdu Prešove č.k. 9CoPr/2/2018-380 z 10.05.2018 predovšetkým z procesných dôvodov.

14. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva nemožnosť korekcie pôvodnej právnej úvahy sudcu, pokiaľ je výsledkom spravodlivého posúdenia všetkých vzájomne sa podmieňujúcich zistení.

15. Z listín zo spisu je zistiteľný priebeh konania a vykonávanie dokazovania, z dôvodov rozsudku hodnotenie vykonaných dôkazov v ich jednotlivosti, ako aj vzájomnej súvislosti a nič podľa odvolacieho súdu nenasvedčuje, že by dôvody, pre ktoré bola žaloba zamietnutá, boli vymyslené alebo použité nie zákonným spôsobom. Bez konkretizácie tvrdenej nezákonnosti tak zostalo toto tvrdenie žalobcu len hypotetickou, ničím nepodloženou úvahou.

16. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie po zrušení prvého rozsudku odvolacím súdom nezopakoval výsluch žalobcu a výsluch G.a T. je potrebné uviesť, že z Civilného sporového poriadku síce vyplýva, že pre individuálne pracovnoprávne spory je charakteristická vyšetrovacia zásada, t.j. súd môže vykonať aj tie dôkazy ktoré zamestnanec nenavhol, uvedené však platí len za predpokladu, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci - § 319 CSP. Z účelu tohto zákonného ustanovenia však podľa odvolacieho súdu vyplýva to, že uvedené je namieste vo vzťahu k tým dôkazným prostriedkom, ku ktorým môže mať zamestnanec sťažený prístup. Žalobca bol súdom prvej inštancie vypočutý, vypočutý bol aj bývalý starosta žalovanej obce. Žalobca mal priestor vyjadriť sa ku všetkým dôvodom, pre ktoré sa jeho zamestnávateľ rozhodol skončiť s ním pracovný pomer, nezodpovedá preto racionalite procesného postupu opakovaný výsluch žalobcu a výsluch G.a T., osobitne za situácie, ak, ako vyplýva zo zápisnice na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, právny zástupca žalobcu výslovne uviedol, že žalobca ďalšie návrhy na dokazovanie nemá.

17. K výhrade o citovaní judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, čo malo byť podľa žalobcu tiež vadou, je potrebné uviesť, že judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky nemožno zahrnúť do pojmu ustálenej rozhodovacej praxe, v tomto je možné so žalobcom súhlasiť. Uvedené však súčasne neznamená, že sudca sa nemôže pri svojej rozhodovacej činnosti inšpirovať právnymi názormi súdnej autority z Českej republiky, osobitne v situácii ak je určitá právna otázka posudzovaná vo vzťahu k totožnej právnej úprave. Napokon, aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky sú citované názory týkajúce sa nimi prejednáwanej problematiky s odkazmi na rozhodovacia činnosť či už z Najvyššieho súdu Českej republiky alebo aj Ústavného súdu Českej republiky. Navyiac, ako z bodu 68 rozsudku vyplýva, súd prvej inštancie poukázal na článok uverejnený na internete, podľa ktorého pozícií riaditeľa školy sa prisudzuje významná úloha nakoľko je nie len pre správu v školstve určujúcim prvkom. Uvedeným chcel súd prvej inštancie zjavne zdôrazniť, podľa odvolacieho súdu správne, práve tú okolnosť, že u niektorých vedúcich zamestnancov, medzi ktorých patrí aj riaditeľ školy, spoločnosť vo všeobecnosti, a oprávnene, v zníženej miere toleruje takú činnosť alebo nečinnosť ktorá môže negatívne ovplyvniť edukačný proces a tým aj výchovu maloletých.

18. Odvolací súd z dôvodov, ktoré uviedol, majúc za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je interpretačne správne, s dostatočne podloženou argumentáciou, ktorá nebola spochybnená ani odvolacími námietkami žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Uvedené sa týka nie len rozhodnutia vo veci samej, ale aj rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania odzrkadľujúceho výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 257 CSP nebola tvrdená a zo spisu ani nevyplynula.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.